

MAPA Consulta quants treballadors públics hi ha al teu municipi

?Cinc municipis al conjunt del país tenen més d'un treballador públic per cada deu habitants

Nota sobre el mapa: Per consultar la llegenda, cal clicar sobre el requadre verd, sota el logo de **NacióDigital**. Picant sobre cada municipi, es desplega el seu nom, el nombre de treballadors públics (de la Generalitat i dels ens locals), el nombre d'habitats i la ràtio de treballadors públics per cada 1.000 habitants. També es pot fer més o menys gran el zoom de la imatge. Alerta: on hi posa 0 treballadors és que no es disposa de la informació.

La Generalitat i els ens locals donen feina a 253.002 catalans. La densitat de treballadors públics, però, és diferent en cada municipi, tal com es pot observar en el primer mapa -per bé que el cert és que Catalunya és dels països del continent on n'hi ha menys-. En aquest sentit, n'hi ha cinc on la ràtio és de més d'un empleat per cada 10 habitants, i fins i tot a Malla (Osona) consta que és de 3,2 treballadors per cada 10 veïns. En termes absoluts, 84 empleats en un poble de 264 habitants.

La ràtio és també molt alta a Sant Esteve de Sesrovires (Baix Llobregat), de 2,7 per cada 10 veïns; a el Catllar (Tarragonès), d'1,4; a la Roca del Vallès (Vallès Oriental), d'1,4; i a la Pera (Baix Empordà), d'1. En tot cas els casos, però, la majoria d'empleats ho són de la Generalitat, excepte Malla (on hi ha la seu de la Mancomunitat la Plana).

Com més gran, més ràtio d'empleats

A mesura que és més gran el municipi, més empleats hi estan treballant per l'administració. Els més petits de 200 habitants només tenen, de mitjana, uns 20,8 veïns treballant pel sector públic local i català per cada 1.000 persones, mentre que els majors de 100.000 habitants tenen una ràtio 35,7, i Barcelona, de 36,1. Cal tenir en compte, però, que uns 65 ajuntaments -sobretot, petits- no han donat la informació de la seva plantilla al registre central del Govern i, per tant, la informació pot ser incompleta.

TREBALLADORS PÚBLICS DE LA GENERALITAT I ELS ENS LOCALS PER CADA 1.000 HABITANTS, SEGONS TAMANY DEL MUNICIPI

El factor capitalitat juga un gran pes en aquesta estadística, ja que és en les capitals de comarca on es concentren bona part dels serveis de la Generalitat per als habitants de les poblacions properes. En aquest sentit, la ràtio de treballadors públics per cada 1.000 habitants és, de mitjana, de 24,7, en el cas dels municipis que no són capitals. En els que sí que ho són, la xifra és de quasi el doble, de 47,8. Si es pondera per població, l'estadística s'ajusta una mica: 38,2 de cada 1.000 habitants en capitals de comarca treballen a l'administració, per 27,4 de cada 1.000 en municipis que no són capital.

RÀTIO MITJANA DE TREBALLADORS PÚBLICS DE LA GENERALITAT I ELS ENS LOCALS PER CADA 1.000 HABITANTS, ENTRE ELS MUNICIPI QUE NO SÓN CAPITAL DE COMARCA I ELS QUE SÍ QUE HO SÓN

La majoria dels empleats públics ho estan per la Generalitat. En concret, 167.119, dels quals, 34.229, per l'Institut Català de la Salut. Al seu torn, els ens locals -incloent consells comarcals i diputacions- n'ocupen 85.883, una mica més de la meitat que l'executiu català. Si només es contempen els treballadors públics dels ens locals i el seu sector públic, el mapa que en resulta és força diferent:

Nota sobre el mapa: Per consultar la llegenda, cal clicar sobre el requadre verd, sota el logo de **NacióDigital**. Picant sobre cada municipi, es desplega el seu nom, el nombre de treballadors públics dels ens locals, el nombre d'habitats i la ràtio de treballadors públics per cada 1.000 habitants. També es pot fer més o menys gran el zoom de la imatge. Alerta: on hi posa 0 treballadors és que no es disposa de la informació.

En aquest cas, al contrari que en l'anàlisi anterior, són els pobles petits els que tenen més empleats contractats per l'ajuntament i altres organismes locals. Els més petits de 200 habitants, en tenen, de mitjana, 18,9 per cada 1.000 veïns, una ràtio que va baixant progressivament fins als 9,1 de les ciutats d'entre 20.000 i 100.000 habitants, quan s'estabilitza, mentre que a Barcelona puja fins a 12,8 (s'hi computen els empleats de la diputació o de l'àrea metropolitana, a banda de la plantilla ja de per si gran de l'ajuntament i el seu sector públic).

TREBALLADORS PÚBLICS DELS ELS ENS LOCALS PER CADA 1.000 HABITANTS, SEGONS TAMANY DEL MUNICIPI

Els municipals amb més treballadors d'ens locals són -a banda de Malla, que també lidera clarament aquesta classificació- pobles petits en què les xifres absolutes són petit, com el segon del rànquing, Forès (Conca de Barberà), on n'hi ha 4 entre els 45 veïns. La ràtio, per tant, hi és de 88,9 ocupats per cada 1.000 habitants. Els municipis de més de 1.000 habitants amb majors ràtios són la Pobra de Lillet, amb 54,7 treballadors per cada 1.000 veïns; Ascó (Ribera d'Ebre), amb 44,4; Ribes de Freser (Ripollès), amb 33,1; Camprodon (Ripollès), amb 31,2; Santa Coloma de Farners (Selva), amb 30,7; Perafort (Tarragonès), amb 28,7; Os de Balaguer (Noguera), amb 28,7; i Roses (Alt Empordà), amb 28.

Igualment, el factor capitalitat dona unes xifres diferents, en aquest cas. Els municipis que no són capitals de comarca ocupen, de mitjana, 13,5 empleats públics per cada 1.000 habitants, mentre que els que sí que ho són n'ocupen 11,3. I això que és on tenen la majoria de serveis els consells comarcals i, en el cas de les capitals de província, de les diputacions. En tot cas, si es pondera per població, l'estadística s'inverteix (en bona part, pel pes de Barcelona): 11,5 de cada 1.000 habitants en capitals de comarca treballen a l'administració, per 10 de cada 1.000 en municipis que no són capital.

RÀTIO MITJANA DE TREBALLADORS PÚBLICS DELS ENS LOCALS PER CADA 1.000 HABITANTS, ENTRE ELS MUNICIPIIS QUE NO SÓN CAPITAL DE COMARCA I ELS QUE SÍ QUE HO SÓN